

ฐานข้อมูลเกี่ยวกับ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสิงห์
อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ

ความหมายและที่ มาภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ถือเป็นรากเหง้าที่บ่งบอกถึงความเป็นมาของท้องถิ่นหรือสังคมนั้น ๆ มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการส่งเสริมหรือพัฒนาภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นให้ดำรงอยู่และเกิดความภาคภูมิใจใน ผลผลิตของบรรพบุรุษ เมื่อกล่าวถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน คนส่วนใหญ่มักจะมองว่าการศึกษาในระบบเท่านั้นที่ดีที่สุด เพราะ หลักสูตรการเรียนการสอนถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็นระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา แต่ ข้อเท็จจริงกลับตรงกันข้าม การศึกษาของชาติกำลังประสบกับภาวะวิกฤต เช่น เด็กจบประถมศึกษาแล้วไม่ สามารถอ่านเขียนได้คล่อง เด็กมัธยมศึกษาบางคนหุงข้าวไม่เป็น ไม่สามารถแก้ปัญหาต่างๆในชีวิตประจำวัน ได้ ดังนั้นจึงไม่สามารถหาวิธีการที่จะปรับปรุงอาชีพและความ เป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้น หากมีการนำเอาความรู้ จากภูมิปัญญาชาวบ้านมาหล่อหลอมรวมกับวิทยาการของ สถานศึกษาก็จะสามารถสร้างชุมชนให้เข้มแข็งได้ ดังนั้นการศึกษาจึงมี ๒ วิธีทาง (Two – Way Communication) คือการถ่ายทอดความรู้จากสถานศึกษาไปสู่ ชุมชนและการนำ ความรู้จากชุมชนมาสู่ สถานศึกษา จึงจะเป็นการบูรณาการการศึกษาแผนใหม่ ดังนั้นหลักสูตร จึงควรมีเนื้อหา ๓ ลักษณะเป็น องค์ประกอบ วิชาที่เป็นสากล (Universal Content) เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น วิชาที่เป็น ความรู้เกี่ยวกับชาติของตนเอง (National Content) เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม วิชาที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น(Local Content) ในการให้ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นของให้ความหมาย ดังนี้คือ – ภูมิปัญญาชาวบ้าน คือบุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีสติปัญญาที่สามารถนำความคิดมาใช้ ประโยชน์ใน การดำรงชีวิต สำหรับภูมิปัญญานั้นเกิดได้ทั้งทางตรงคือประสบการณ์ของตนเอง และทางอ้อมที่ ได้จากการ เรียนรู้จากผู้อื่นหรือความรู้ที่สั่งสมสืบทอดกันมา – ภูมิปัญญาท้องถิ่น(Local Wisdom) หมายถึง ผลงานอันเกิดจากภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่ร่วมกัน ดำเนินงานตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นในลักษณะ กลุ่มและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เช่น กลุ่มสตรี กลุ่ม แม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มจักสาน กลุ่มคนพิการ – ภูมิปัญญาไทย หมายถึง ผลงานที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนไทย ซึ่งนับว่าเป็นคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อสังคมในระดับประเทศ ซึ่งบุคคลที่เป็นเจ้าของภูมิปัญญาหรือผลงานนั้นบางท่านเรียกว่าผู้ทรง ปัญญาไทย กล่าวโดยสรุป ภูมิปัญญาดังกล่าว เกิดจากการสั่งสมการเรียนรู้เป็นระยะเวลานาน โดยการเชื่อมโยง วิทยาการ ต่างๆเข้าด้วยกัน การเรียนรู้ของชาวบ้านนี้ไม่เหมือนกับการศึกษาในระบบที่แยกวิชาต่างๆออกเป็น หมวดหมู่ แต่ชาวบ้านเรียนรู้หลายเรื่องในเวลาเดียวกันโดยไม่ได้แยกเป็นเรื่องราวเหมือนการศึกษาในโรงเรียน ประเภทของภูมิปัญญา แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ ภูมิปัญญาที่เป็นนามธรรม หมายถึง ภูมิปัญญาที่ เกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆในการดำรงชีวิตประจำวัน ได้แก่ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย ภูมิปัญญาที่เป็นรูปธรรม หมายถึง ภูมิปัญญาที่ปรากฏเป็นผลงานจากการคิดค้นและประดิษฐ์ขึ้น สามารถประจักษ์แก่สายตาและ นำมาใช้ในการดำรงชีวิต การทอผ้า ดนตรี ศิลปะ นอกจากนี้ยังมีการจัดกลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นออกเป็น ๔ กลุ่ม (กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ,กองวิจัย ทางการศึกษา,๒๕๔๐:๔-๕)ดังนี้

ภูมิปัญญาด้านคติ ความคิด และความเชื่อ

ภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

ภูมิปัญญาด้านการประกอบอาชีพในท้องถิ่น

ภูมิปัญญาด้านแนวคิด หลักปฏิบัติ หรือเทคโนโลยีที่ชาวบ้านนำมาใช้ในชุมชน ลักษณะสำคัญของภูมิ ปัญญาไทย

ภูมิปัญญานั้นเกิดขึ้นจากการหล่อหลอมความรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ ปฏิภาณ สิ่งแวดล้อม สิ่งที เหนือธรรมชาติกับความสามารถของคน ดังนี้

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่างที่อยู่รอบๆตัวเรา เช่นดิน ฟ้า อากาศ แม่น้ำ สัตว์ พืช เป็นต้นซึ่งก่อให้เกิดความคิดในการประกอบอาชีพ สิ่งที่เหนือธรรมชาติ เช่น ความเชื่อ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งสมมติต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดศาสนา สังคม หมายถึง กลุ่มคนที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันและก่อให้เกิดเรื่องจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ วรรณกรรม ผู้ทรงภูมิปัญญา เป็นผู้ใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนความชาญฉลาดในการเชื่อมโยง ประสบการณ์จากอดีตให้เป็นผลงานขึ้นมาใช้ในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิตประจำวัน คุณค่าและความสำคัญของภูมิปัญญาไทย

- สร้างชื่อเสียง เกียรติยศ และศักดิ์ศรีให้แก่ชาติไทย
- สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อได้มีการพัฒนามีนักประดิษฐ์นำไปสร้างเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ และนำช่วยในการอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันได้
- ช่วยสร้างประเทศชาติให้มั่นคง เป็นการให้ความเชื่อและกลยุทธ์ต่างๆที่เกิดจากภูมิปัญญาที่มีมาตั้งแต่ในสมัยโบราณ ซึ่งถือได้ว่ามีส่วนช่วยให้ประเทศชาติของเราดำรงอยู่มาจนถึงทุกวันนี้
- ช่วยสร้างรายได้ให้แก่ประเทศชาติ ได้แก่ผลงานจากหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กันนับว่าเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก ทำรายได้ให้แก่ประเทศอย่างมหาศาล
- ชุมชนเข้มแข็งได้ด้วยภูมิปัญญา ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนและกฎหมายการศึกษา แห่งชาติได้กำหนดให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดกระบวนการการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อบูรณาการให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนาระหว่างชุมชน การส่งเสริมภูมิปัญญาไทยโดยทั่วไป
- รวบรวมผลงานที่เป็นภูมิปัญญาไทย มีการเก็บรวบรวมผลงานภูมิปัญญาชาวบ้านและศิลปวัฒนธรรม ประเพณีต่างๆไว้อย่างเป็นระบบซึ่งสามารถเป็นข้อมูลสืบค้นในการศึกษาเพื่อสืบสานแก่คนรุ่นหลังต่อไป
- ยกย่องผู้ที่มีผลงานด้านภูมิปัญญาไทย
- มีการควบคุมลิขสิทธิ์ภูมิปัญญาไทย
- การจัดตั้งกองทุนภูมิปัญญาชาวบ้าน การส่งเสริมครูภูมิปัญญาไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดเป็นนโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทย ดังนี้ บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ย่อมมีสิทธิ อนุรักษ์หรือฟื้นฟูพร้อมมีส่วนร่วมในการจัดการ บำรุงรักษาและการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะเสียภาษีและ สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมของธรรมชาติและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ตาม กฎหมายบัญญัติ รัฐต้อง ดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาและด้านวัฒนธรรม โดยส่งเสริมและสนับสนุน ความรู้รักสามัคคีและ ปลุกจิตสำนึกพร้อมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชาติ รัฐต้องส่งเสริมการ ดำเนินการตามนโยบายด้าน เศรษฐกิจ โดยให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและขยายโอกาสในการ ประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อ พัฒนาเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาไทยเพื่อใช้ ในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ รัฐ ต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพยากรทางปัญญาและ ส่งเสริมการประดิษฐ์ คิดค้นเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ รวมทั้งคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดเป็นนโยบาย ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษาและยกย่อง เชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ครูภูมิ ปัญญา หมายถึง บุคคลผู้ทรงภูมิปัญญาด้านหนึ่งด้านใด เป็นผู้สร้างสรรค์และสืบสานภูมิปัญญาดังกล่าว มา อย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม และได้รับการยกย่องให้เป็น ครูภูมิปัญญา

ฐานข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนสถาน

ลำดับ ที่	ชื่อ	หมู่ที่	จำนวน พระสงฆ์	จำนวน สามเณร
๑	วัดสอนเจริญราษฎร์	๑,๗	๕	๒
๒	วัดศรีสว่าง	๒	๓	๓
๓	วัดศรีบุญเรือง	๓,๘	๖	๔
๔	วัดจอมศรี	๔	๖	-
๕	วัดสิงหราชนิคม	๕	๔	๑
๖	วัดป่าดงทองเจริญธรรม	๖	๓	-

ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม/ประเพณี

ลำดับ ที่	ประเพณี/วัฒนธรรม	ประวัติความเป็นมา/ ความสำคัญ	ช่วงเวลา	สถานที่ปฏิบัติ
๑	วันมาฆบูชา	วันมาฆบูชา เป็นสำคัญวันหนึ่งของพระพุทธศาสนาเป็นที่รู้กันว่าเป็นวันเกิดพระธรรม ถือว่าเป็นวันที่พระพุทธเจ้าได้ประกาศหลักธรรมคำสอนของพระองค์ เพื่อให้พระอรหันต์ทั้งหลาย ที่มาประชุมพร้อมกันในวันนั้น นำไปเผยแผ่	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔	- ศาสนสถานในพื้นที่
๒	ประเพณีวันสงกรานต์	ประเพณีสงกรานต์ถือเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ไทยที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาแต่โบราณ เป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่งดงามและฝังลึกเข้าไปในชีวิตของคนไทยมานาน มีการทำบุญตักบาตร สรงน้ำพระ รดน้ำขอพรผู้สูงอายุให้อยู่เย็นเป็นสุข และกิจกรรมต่างๆมากมาย	วันที่ ๑๒- ๑๕ เมษายน ของทุกปี	- ครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน อบต.นาสิงห์ ศาสนสถานในพื้นที่

๓	วันวิสาขบูชา	การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนวิสาขหรือเดือน ๖ เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ และเสด็จดับขันธปรินิพพานพุทธศาสนิกชนจะบำเพ็ญกุศล ทำบุญตักบาตร บริจาคทาน ปฏิบัติธรรมที่วัด รักษาศีลไหว้พระ สวดมนต์ ฟังธรรม เวียนเทียน เจริญภาวนาฯ	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖	- ศาสนาสถานในพื้นที่
๔	วันเข้าพรรษา	การเข้าพรรษาเป็นพุทธบัญญัติ ซึ่งพระภิกษุสงฆ์ทุกรูปจะต้องปฏิบัติตาม หมายถึง การอธิฐานอยู่ประจำที่ไม่เที่ยวจาริกไปยังสถานที่ต่างๆ เว้นแต่มีกิจจำเป็นจริงๆ ช่วงจำพรรษาจะอยู่ในช่วงฤดูฝนที่มีกำหนดเป็นระยะเวลา ๓ เดือน มีประเพณีสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยคือ ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษาและประเพณีถวายผ้าอาบน้ำฝน	วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘	- ศาสนาสถานในพื้นที่
๕	วันอาสาฬหบูชา	การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันที่พระพุทธเจ้าทรงประกาศพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรก โดยการแสดงปฐมเทศนาโปรดพระปัญจวัคคีย์ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน จนพระอัญญาโกณฑัญญะได้บรรลุธรรม และขอบวชเป็นพระภิกษุรูปแรกในพระพุทธศาสนา จนถือได้ว่าเป็นวันแรกที่มีพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ครบเป็นองค์พระรัตนตรัย	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘	- ศาสนาสถานในพื้นที่

๖	ประเพณีสารทเดือนสิบ	ประเพณีสารทเดือนสิบมีมาตั้งแต่พุทธกาล คาดว่าเมื่อ	วันแรม ๑ ค่ำ ถึง แรม ๑๕ เดือนสิบ	- ศาสนาสถานในพื้นที่
---	---------------------	---	----------------------------------	----------------------

		พระพุทธรูปศาสนาเผยแพร่เข้ามา ในนครศรีธรรมราช เป็นการ แสดงความกตัญญูทวดเวที่ต่อ บรรพบุรุษ ทำบุญอุทิศส่วนกุศล ให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว และเป็น โอกาสหนึ่งที่ได้รวมญาติพบปะพื น้องที่อยู่ห่างไกล มีการทำขนม ต่างๆ มากมาย เช่น ขนมกล้วย ขนมหมก ของหวานต่างๆ เพื่อ จัดสำหรับถวายพระสงฆ์ ซึ่งทาง วัดจะได้เก็บไว้เป็นเสบียงในช่วง ฤดูฝน		
๗	วันออกพรรษา	วันออกพรรษา หมายถึง วันที่ พ้นจากข้อกำหนดทางพระวินัย ที่ต้องอยู่ประจำที่ หรือในวัดแห่ง เดียวตลอด ๓ เดือน พระสงฆ์ได้ ทำปวารณา เปิดโอกาสให้เพื่อน พระภิกษุกล่าวตักเตือนเรื่อง ความประพฤติของตน เพื่อให้ เกิดความบริสุทธิ์ ความเคารพ นับถือและสามัคคีกัน เมื่อออก พรรษาแล้วจะได้นำความรู้จาก หลักธรรมและประสบการณ์ที่ ได้รับระหว่างพรรษาไปเผยแพร่ แก่ประชาชน พุทธศาสนิกชนจะ ไปทำบุญทำทาน รักษาศีลและ ฟังธรรมเป็นกรณีพิเศษ	วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑	- ศาสนาสถาน ในพื้นที่
๘	ประเพณีการทอดกฐิน	การทอดกฐิน คือ การนำผ้ากฐิน ไปวางไว้ต่อหน้าพระสงฆ์อย่าง ต่ำ ๕ รูป แล้วให้พระสงฆ์รูปใด รูปหนึ่งที่ได้รับมอบหมายจาก คณะสงฆ์ทั้งนั้นเป็นเอกฉันท์ให้ เป็นผู้รับกฐินนั้น การทอดกฐิน ในแต่ละปีกำหนดให้มีการจัด ทอดกฐินขึ้นภายใน ๑ เดือน หลังวันออกพรรษา โดยวัดที่จะ สามารถรับกฐินได้ ต้องมี พระภิกษุจำพรรษาโดยไม่ขาด พรรษาเลย แต่ละวัดสามารถรับ กฐินได้ปีละ ๑ ครั้งการทอดกฐิน นั้น มีหลายประเภทในพื้นที่	แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง กลางเดือน ๑๒	- ศาสนาสถาน ในพื้นที่

		ตำบลสระแก้วส่วนใหญ่จะเป็น กฐินสามัคคี ที่มีเจ้าภาพร่วมกัน จะมีการตั้งคณะทำงานเพื่อ ดำเนินการ แล้วมีหนังสือบอก บุญไปยังผู้อื่นด้วย		
๙	ประเพณีลอยกระทง	ลอยกระทง เป็นประเพณีที่ สำคัญได้สืบทอดกันมาตั้งแต่ โบราณโดยมีความเชื่อหลาย ประการ เช่น แสดงความสำนึก ถึงบุญคุณของแม่น้ำที่เราได้ อาศัยน้ำกินน้ำใช้ การขอขมาต่อ พระแม่คงคาที่ได้ทิ้งสิ่งปฏิกูล ต่างๆ ลงไปในน้ำ การสะเดาะ เคราะห์ และสิ่งไม่ดีต่างๆ ให้ลอยตามแม่น้ำไปกับกระทง และยังเป็นการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวอีกด้วย	วันเพ็ญ (ขึ้น ๑๕ ค่ำ) เดือน ๑๒	ในพื้นที่ตำบล และใกล้เคียง
๑๐	วันธรรมสวนะ	“วันธรรมสวนะ” เรียกชื่ออีก อย่างหนึ่งว่า“วันพระ” หมายถึง การฟังธรรมของชาวไทยพุทธ เมื่อถึงวันธรรมสวนะ คือ วันขึ้น ๘ ค่ำ แรม ๘ ค่ำ และ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ แรม ๑๕ ค่ำ พุทธศาสนิกชนจะเตรียมอาหาร ผลไม้ เครื่องสักการะไปวัดเพื่อ ถวายแด่พระภิกษุสงฆ์รวมทั้ง รักษาศีล เจริญจิตภาวนาและฟัง ธรรมเทศนา	ทุกวันธรรมสวนะ	- ศาสนาสถาน ในพื้นที่
๑๑	พิธีกรรมเกี่ยวกับการแต่งงาน	พิธีกรรมเกี่ยวกับการแต่งงาน สมัยโบราณมีขั้นตอนต่างๆ หลายขั้นตอน เริ่มจากการเกี่ยว พาราสี การทาบทาม การสู่ขอ และการแต่งงาน เมื่อขบวน เจ้าบ่าวไปถึงบ้านเจ้าสาวมักจะ ถูกปิดทางไม่ให้เข้าไป ต้องมีการ จ่ายค่าผ่านทาง ญาติเจ้าสาวจะ จูงมือเจ้าบ่าวไปในห้องประกอบ พิธีเมื่อได้มีการตรวจสอบ สินสอดทองหมั้นเรียบร้อยแล้ว จึงประกอบพิธีสงฆ์ถวาย ภัตตาหาร แล้วมีพิธีกราบหมอน	มีการดูฤกษ์ยาม วันดี ได้ตลอดทั้งปี	ส่วนใหญ่จะจัด บ้านเจ้าสาวหรือ สถานที่ต่างๆ ตามความ สะดวก

		เจ้าบ่าวมอบของขวัญให้เจ้าสาวเป็นอันเสร็จพิธีและมีการเลี้ยงแขก ตกค่ำจะมีพิธีห่มหมอนให้คู่บ่าวสาว เรียกว่า “การเรียงสาดเรียงหมอน”		
๑๒	ประเพณีการบวชนาค	ตามประเพณีชายไทย อายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ จะต้องบวชทดแทนบุญคุณพ่อแม่การบวชสมัยก่อนต้องบวชกัน ๑ พรรษาปัจจุบันระยะเวลาอาจจะน้อย เช่น ๗ วัน ๑๕ วัน ๓๐ วัน การบวชถือได้ว่าผู้บวชจะได้ศึกษาถึงหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเพื่อจะนำไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด มีความอดทนอดกลั้นและเข้าใจโลกธรรม	มีการดูฤกษ์ยามวันดี ได้ตลอดทั้งปี	- ศาสนาสถานในพื้นที่

ฐานข้อมูลกลุ่มอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการเกษตร

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	นายแสงจันทร์ แก้วก่ำ	ม.๑ ต.นาสิงห์
๒	การผลิตปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ	นายวิจิตร ราษี	ม.๗ ต.นาสิงห์
๓	การผลิตปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ	นายแสง บุคดาวงค์	ม.๖ ต.นาสิงห์
๔	การเลี้ยงโค	นายลำไพ วาจาสัตย์	ม.๔ ต.นาสิงห์
๕	การเลี้ยงโค	นายบันเทิง มหาวงค์	ม.๕ ต.นาสิงห์
๖	การผลิตปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ	นายสมผล ยังติสาร	ม.๔ ต.นาสิงห์
๗	การผลิตปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ	นายสำเภา ทาอ่อน	ม.๒ ต.นาสิงห์

ด้านดนตรี นาฏศิลป์ การนวด และการละเล่นพื้นบ้าน

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	ดนตรีพื้นบ้าน	นายเฉลียว บ่อนาทราย	ม.๘ ต.นาสิงห์
๒	นวดแผนไทย	นางไล ศรีสว่าง	ม.๖ ต.นาสิงห์
๓	การฟ้อนรำ	นางวัชรรา กงซุย	ม.๓ ต.นาสิงห์
๔	การขับร้องสรภัญญะ	นางทองสุข บุตรสา	ม.๔ ต.นาสิงห์
๕	กลองยาว	กลุ่มกลองยาว หมู่ที่ ๗	ม.๗ ต.นาสิงห์
๖	ดนตรีพื้นบ้าน	กลุ่มดนตรีพื้นบ้านหมู่ที่ ๓	ม.๓ ต.นาสิงห์

ด้านหัตถกรรม สิ่งประดิษฐ์ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	เครื่องจักรสานจากไม้ไผ่	นายลัด คำโคตร	ม.๔ ต.นาสิงห์
๓	ไม้กวาดดอกหญ้า	นายไพวัลย์ แสงชาติ	ม.๔ ต.นาสิงห์
๔	ทอผ้า	กลุ่มทอผ้าหมู่ที่ ๔	ม.๔ ต.นาสิงห์
๕	ทอผ้า	กลุ่มทอผ้าหมู่ที่ ๓	ม.๓ ต.นาสิงห์
๖	ทอเสื่อจากกก	กลุ่มทอเสื่อหมู่ที่ ๕	ม.๕ ต.นาสิงห์
๗	ถักกระเป๋จากซองกาแพ	กลุ่มถักกระเป๋หมู่ที่ ๗	ม.๗ ต.นาสิงห์
๘	ทอผ้า	กลุ่มทอผ้าหมู่ที่ ๒	ม.๒ ต.นาสิงห์
๙	ถักกระเป๋จากเชือก	กลุ่มถักกระเป๋หมู่ที่ ๑	ม.๑ ต.นาสิงห์

ด้านอาหาร เครื่องดื่ม สมุนไพร และยารักษาโรค

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	ยาสมุนไพรแผนโบราณ	นายสุรพล ชนะดิษฐ์	ม. ๔ ต.นาสิงห์
๓	ขนมไทย	กลุ่มทำขนมหมู่ที่ ๓	ม. ๓ ต.นาสิงห์
๔	ขนมไทย	กลุ่มทำขนมหมู่ที่ ๘	ม. ๘ ต.นาสิงห์
๕	อาหารพื้นบ้าน	นางวัชรรา กงซุย	ม. ๓ ต.นาสิงห์

ด้านศาสนา วัฒนธรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	พิธีกรรมทางศาสนา	นายแทน ไกรรัตน์	ม.๓ ต.นาสิงห์
๒	พิธีกรรมทางศาสนา	นายบุญเกิด บุตรสา	ม.๒ ต.นาสิงห์
๓	พิธีกรรมทางศาสนา	นายสา เคนโคก	ม.๓ ต.นาสิงห์
๔	พิธีกรรมทางศาสนา	นายถุ่น ป้องนาทราย	ม.๖ ต.นาสิงห์
๕	พิธีกรรมทางศาสนา	นายประศาสตร์ พสุโพ	ม.๑ ต.นาสิงห์